

Alain Dumont

SLAVIM, TOREJ ŽIVIM

KAZALO

UVOD 6

Tri opombe za lažje branje 9

1. DUHOVNI REFLEKS 10

Slava BOGU! 11

Darovanje vsake najmanjše žrtve 14

Slavljenje pripravi srce k ponižnosti 18

Vsakodnevna izkušnja odrešenja 22

2. OD SLAVLJENJA K VESELJU 26

Anne-Marie 27

Veselje se rodi iz prestane preizkušnje 28

Veselje kot znamenje zmage 31

3. SLAVLJENJE KOT OBRED INICIACIJE 36

Benoît 37

Obred iniciacije: prehod od nemogočega k mogočemu 38

Dejavno upanje 45

Nadaljevanje Benoîtove zgodbe 50

	4. PRIJATELJSTVO Z BOGOM – TEMELJ SLAVLJENJA	51
	Florian	52
	»Kadar darujem svoje življenje, sem popolnoma svoboden«	53
	Utelešen Božji dar: Kristusovo prijateljstvo	60
	Od agape do prijateljstva	61
	Prijateljstvo oz. popolna odkritost	66
	Od izgubljenega k najdenemu prijateljstvu	68
	Apostol Peter	70
	Petrova iniciacija	73
	Obred iniciacije, ki ga vodi vstali Jezus	77
	Prijateljeva »prisotnost«	83
	Nadaljevanje Florianove zgodbe	92
	Nenehno vračanje h Kristusovemu prijateljstvu	93
	5. OD SLAVLJENJA K ZAHVALJEVANJU	98
	Gérard	99
	Preizkušnja, premagana s slavljenjem	100
	Slavljenje in zahvaljevanje	102
	6. OBČESTVENO SLAVLJENJE	105
	Svetost: sad skupne poklicanosti	107
	Molitvena srečanja	111
	Prosilci po zgledu Abrahama, Božjega prijatelja	115
	Skupno slavljenje	118
	7. KONKRETEN PRIPOMOČEK: SLAVILNA BELEŽKA	120
	Josette	121
	Dnevnik hvaležnosti	125
	Hvaležnost BOGU	127
	Pesem resnice	132
	Nadaljevanje Josettine zgodbe	134
	OPOMBE	137

POSVETILO

»Življenje, ki ni slavljenje BOGA, ni vredno, da ga živimo.«

Philippe Boucomon

Philippe Boucomon (umrl leta 2013), goreč kristjan in član protestantske cerkve v Mâconu, je bil zdravnik, ki mi je pomagal priti na svet.

Zgornji stavek je bil zapisan na začetku njegove oporoke. Prebrali smo ga, ko smo se zbrali na njegovem pogrebu.

Bil sem ganjen, ko sem izvedel, da je slavljenje od prvih trenutkov dalje vpisano v moje življenje kot klic, ki mi ga je Gospod posredoval po tem globoko vernem možu, ki me je pospremil v življenje.

Slava BOGU!

UVOD

NAPISATI KNJIGO o slavljenju ni enostavno. Moje vrstnike je najbolj zaznamovala knjiga *Moč slavljenja* pastorja Merlina Carrothersa, ki je od leta 1975 pa vse do danes najbolj navdušujoče delo o tej tematiki. Priznajmo, da so besede sv. Pavla za številne kristjane z njim dobile nov pomen:

Zmeraj se veselite. Neprenehoma molite. V vsem se zahvaljujte: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas (1 Tes 5,16-18).

Slavljenje je resnično spremenilo naša življenja, iz njega izvira tudi gibanje, ki mu pravimo »karizmatična prenova«. Preoblikovalo je našo vero in naše občestvo. Naše obraze je spremenilo tako zelo, da so nas resni ljudje v tistem času začeli obravnavati kot »razsvetljence«. Imeli so prav, saj smo to zares bili, in iskreno upam, da smo še vedno – v najmočnejšem pomenu besede!

Zakaj bi torej pisali novo knjigo o tej tematiki? Morda zato, ker je po štiridesetih letih izkušnja slavljenja dozorela, zavest, da nam edino slavljenje omogoča, da se v veri prepustimo Božjemu načrtu odrešenja, pa se je še okrepila. Le slavljenje nam omogoča rast v razumevanju načrta ljubezni, ki ga ima Bog za vsakega izmed nas:

To je temelj našega slavljenja. BOG želi, da bi razumeli, da nas ljubi in da ima za nas svoj načrt. »Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo BOGA, vse pripomore k dobremu, namreč njim, ki so bili poklicani po njegovem načrtu« (Rim 8,28).

Ste morda prav zdaj v velikih težavah? Ali se trudite, da bi razumeli, zakaj so se vam zgodile? Poskusite s pametjo sprejeti, da vas BOG res ljubi in je te težave dopustil, ker ve, da iz te situacije za vas lahko naredi nekaj dobrega. Slavite ga za to, kar je vnesel v vaše življenje. To storite premišljeno in z vsem svojim razumom.«¹

Naj bo med mojim poslanstvom podeželskega župnika ali pa oznanjevalca – nikoli se ne naveličam opazovati, kako neverjetne sadove prinaša slavljenje. Prenavlja celotne župnijske skupnosti.

Pomaga nam, da skupaj prečkamo vse življenjske okoliščine, od najbolj veselih do najbolj žalostnih. Povzroči, da naša nedeljska bogoslužja postanejo rodovitna, in nam omogoča, da se povežemo v bratsko občestvo, ki združuje vse generacije kristjanov v veselo in sijočo družino. Kolikokrat smo lahko z župljani drug drugemu pričevali o pogumu vere, ki vznikne iz slavljenja? Koliko odločne bratske podpore, odpuščanja, iskrenih delitev o čudovitih stvareh, ki jih v naših življenjih dela Gospod, je slavljenje spodbudilo?

Tukaj ne bi rad pozabil svojih bratov in sester iz Skupnosti Emanuel. Lahko bi rekel, da je slavljenje naša izvorna izkušnja. Zaradi njega so nastale prve molitvene skupine in prvi misijoni. Od tedaj nobenega srečanja, nobenega misijona, celo nobenega delovnega sestanka ne začnemo brez slavljenja, s katerim se pripravimo, da lahko prisluhnemo Gospodovi besedi. Slavljenje v resnici krepi naše bratske vezi in našo ljubezen do Cerkve. Pomaga nam premagati vse vrste bojov in nam daje tisoč in eno priložnost, da drug drugemu pričujemo, kako BOG, prek Kristusa, razsvetljuje naša uboga življenja in v njih deluje.

Iz takšnega občestvenega slavljenja se je rodilo na stotine pesmi, mnoge med njimi je navdihnili svetopisemsko pesništvo in psalmi, zaradi katerih je Božja beseda neizčrpen vir slavljenja². Nekatere so postale del krščanskega izročila, ne zaradi svoje izjemne glasbene kakovosti – to se nam je večkrat očitalo – ampak ker pričujejo o čudovitem navdušenju vere, ki ga z veseljem delimo s tistimi, ki jih prežema želja po slavljenju. Bistvo je namreč prav v tem: v medsebojni bratski podpori v slavljenju, tukaj in zdaj. Sploh ni pomembno, če bodo te pesmi čez sto let morda izginile.

Kakorkoli že, pričujemo, da vse to izhaja iz novih binškošti, h katerim je na drugem vatikanskem koncilu sv. Janez XXIII. pozval vso Cerkev. Čudovito je opazovati, kako se dobrih petdeset let pozneje upanje, ki ga je prinesel koncil, še vedno uresničuje. Gospodova beseda se resnično izpolnjuje v svoji večno živi Cerkvi, tako kot je Jezus obljubil Petru:

Jaz pa ti povem: Ti si Peter, Skala, in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala (Mt 16,18).

Edini namen vseh pričevanj in razmišljanj, ki bodo sledila, je poročilo o tem upanju. Če bo nekaj bralcev – pa čeprav bi bil en sam – v njih našlo pot slavljenja, ki jim bo razsvetlila življenje, teh vrstic nisem pisal zaman.

Slava BOGU!

TRI OPOMBE ZA LAŽJE BRANJE

Prvič: BOG sem navajen pisati z velikimi tiskanimi črkami, da tega imena ne bi prepustil vsakodnevni banalnosti: izgovoriti ali napisati Božje ime nikoli ne more biti nepomembno. Naši judovski bratje iz spoštovanja pišejo samo »B.« in zraven vselej dodajo vsaj »Naj bo blagoslovljen«, s čimer preprečijo vsako skušnjavo, da o njem ne bi govorili spoštljivo. Nisem se spuščal tako daleč, sem se pa odločil, da edinstvenost tega svetega imena ohranim tako, da ga v celoti pišem z velikimi tiskanimi črkami.

Drugič: opazili boste, da je v knjigi mnogo citatov in da so pogosto dolgi. Opazil sem namreč, da le redki bralci premorejo dovolj vneme za iskanje svetopisemskih navedb ali citatov različnih krščanskih piscev. Seveda ne moremo pričakovati, da bodo vsi kristjani na veliko kupovali in brali knjige, toda pri veri gre tudi za vprašanje razgledanosti. Zato sem, kjer je bilo le mogoče, citate navedel v celoti. Navedbe iz Svetega pisma so vzete iz Jeruzalemske izdaje Svetega pisma (SPJ) z občasnimi prilagoditvami, kjer je bilo potrebno.

In nazadnje, imena oseb, ki so se v Gospodovem imenu strinjale, da v knjigi pripovedujejo o osebnih vidikih svojih življenj, so spremenjena. Pristrčno se jim zahvaljujem za njihova pričevanja!